



Recepty na dobre czytanie i pisanie – wskazania dla uczniów młodszych „Czytanie na raty”

Jest to metoda interaktywnego czytania, dzięki której dorosły tworzy miłą atmosferę, pobudza zainteresowanie treścią książki, motywuje dziecko do czytania, prowokuje do aktywnej postawy, na przykład odpowiadania na pytania, komentowania tekstu. Objasniając trudne słowa czy wyrażenia, ułatwia zrozumienie treści. Dorosły czytając na zmianę z dzieckiem, przyspiesza tempo czytania, a więc i śledzenia akcji, co podnosi zaciekanie jej przebiegiem. Dostosowując długość czytanego tekstu do możliwości dziecka, umożliwia się mu trening czytania i umocnienie wiary we własne możliwości.

Najlepiej ustalić stałą porę czytania („albo gasimy światło i idziesz spać, albo mamy pół godziny na czytanie”) oraz czas czytania (codziennie 20 – 30 minut). Zależnie od wieku dziecka wydłużamy czas czytania, szczególnie czytania samodzielnego.

1. Dziecko czyta na głos (zależnie od możliwości od jednej do kilku linijek tekstu o objętości pół strony).
2. Dziecko czyta razem z dorosłym na głos, przy czym dorosły nieco ciszej (dwa razy więcej tekstu niż w p.1).
3. Dorosły czyta dziecku na głos (trzy razy więcej tekstu niż w p.1).
4. Dziecko czyta samo po cichu (cztery razy więcej tekstu niż w p.1).
Powtórka całego cyklu (p. 1 – 4).
5. Streszczenie przeczytanego tekstu (ustne – opowiadanie) lub dyskusja nad tekstem.

„Dyktando w dziesięciu punktach – z komentarzem ortograficznym”

Podstawowym założeniem tego ćwiczenia jest przeświadczenie o możliwości utrwalenia zasad pisowni i wytworzenia pełnej świadomości ortograficznej przez przekształcenie nawyku „głośnego myślenia” – omawiania zasad pisowni – w nawyk „cichego” przypominania ich sobie podczas pisania.

Kolejnym zadaniem ćwiczenia jest wytworzenie nawyku dokładnego sprawdzania i poprawiania każdej pracy pisemnej. **Dziecko ma prawo do popełniania błędów, ale nie ma prawa pozostawić go bez poprawiania.**

Warunkiem uzyskania obu nawyków jest wykonywanie omawianego ćwiczenia krótko, lecz systematycznie oraz zawarcie z dzieckiem umowy określającej czas pracy (codziennie), liczbę dyktowanych zdań (zawsze tą samą) oraz nagrodę (po każdym tygodniu ćwiczeń). W ten sposób dziecko nie będzie usiłowało w tej sprawie stale z nami negocjować.

Punkt 1. Umowa.

Umów się z dzieckiem, że codziennie będziecie przeprowadzać dyktando obejmujące zawsze tylko trzy zdania. Wymyślcie wspólnie nagrodę po każdym tygodniu pracy.

Punkt 2. Wybór tekstu.

Zaznacz w książce dziecka trzy zdania i przeczytaj na głos pierwsze z nich.

Punkt 3. Komentarz ortograficzny.

Dziecko powtarza zdanie i omawia pisownię każdego wyrazu (podaje zasady pisowni, poszukuje uzasadnienia pisowni).

Punkt 4. Zapisywanie. Załóż zeszyt do ćwiczeń ortograficznych.

Dziecko zapisuje zdanie (podobnie postępuje z kolejnymi zdaniami).

Punkt 5. Kontrola 1 – dziecko.

Dziecko samodzielnie sprawdza cały napisany tekst.

Punkt 6. Kontrola 2 – dorosły.

Dorosły sprawdza tekst. Jeżeli znajdzie błędy, podaje ich liczbę.

Punkt 7. Kontrola 3 – dziecko.

Dziecko ponownie sprawdza tekst, korzystając ze słownika ortograficznego.

Punkt 8. Kontrola 4 – dorosły.

Dorosły sprawdza poprawiony tekst. Jeżeli nadal są błędy, wskazuje tekst – wzór, z którego dyktował zdania.

Punkt 9. Kontrola 5 – dziecko.

Dziecko porównuje napisany tekst ze wzorem i ostatecznie poprawia błędy.

Punkt 10. Poprawa.

Dziecko opracowuje błędnie napisane wyrazy (np. podaje zasady pisowni, wyrazy pokrewne, odmienia wyrazy przez przypadki, wymienia na inne formy).

**Na spotkaniu kontrolnym w Poradni pokaż zeszyt prowadzącemu cię pedagogowi.
Powodzenia!**



Recepty na dobre czytanie i pisanie – wskazania dla uczniów starszych „Czytanie na raty”

Jest to metoda interaktywnego czytania, dzięki której dorosły tworzy miłą atmosferę, pobudza zainteresowanie treścią książki, motywuje dziecko do czytania, prowokuje do aktywnej postawy, na przykład odpowiadania na pytania, komentowania tekstu. Objasniając trudne słowa czy wyrażenia, ułatwia zrozumienie treści. Dorosły czytając na zmianę z dzieckiem, przyspiesza tempo czytania, a więc i śledzenia akcji, co podnosi zaciekawienie jej przebiegiem. Dostosowując długość czytanego tekstu do możliwości dziecka, umożliwia się mu trening czytania i umocnienie wiary we własne możliwości.

Najlepiej ustalić stałą porę czytania („albo gasimy światło i idziesz spać, albo mamy pół godziny na czytanie”) oraz czas czytania (codziennie 20 – 30 minut). Zależnie od wieku dziecka wydłużamy czas czytania, szczególnie czytania samodzielnego.

1. Dziecko czyta na głos (zależnie od możliwości: od pół do strony).
2. Dorosły czyta dziecku na głos (trzy razy więcej tekstu niż w p.1).
3. Dziecko czyta samo po cichu (cztery razy więcej tekstu niż w p.1).
Powtórka całego cyklu (p. 1 – 3).
4. Streszczenie przeczytanego tekstu: ustne w formie opowiadania lub pisemne w formie planu bądź wypracowania. Zamiast streszczenia można prowadzić dyskusję nad tekstem.
5. Podsumowanie przeczytanego rozdziału – streszczenie rozdziału i dyskusja nad wybranymi problemami.

„Potyczki z ortografią – samodzielna praca starszych uczniów”

Podstawowym założeniem tego ćwiczenia jest przeświadczenie o możliwości utrwalenia zasad pisowni i wytworzenia pełnej świadomości ortograficznej przez przekształcenie nawyku „głośnego myślenia” – omawiania zasad pisowni – w nawyk „cichego” przypominania ich sobie podczas pisania.

Kolejnym zadaniem ćwiczenia jest wytworzenie nawyku dokładnego sprawdzania i poprawiania każdej pracy pisemnej. **Dziecko ma prawo do popełniania błędów, ale nie ma prawa pozostawić go bez poprawiania.**

Warunkiem uzyskania obu nawyków jest wykonywanie omawianego ćwiczenia krótko, lecz systematycznie.

I. Przygotowanie

1. Załóż zeszyt do ćwiczeń ortograficznych.
2. Na końcu zeszytu prowadź słowniczek „Trudne wyrazy, które już umiem pisać”.

II. Pisanie z pamięci – co dzień

1. Przeczytaj uważnie fragment tekstu, który sam wybrałeś (3 – 4 niezbyt długie zdania).
2. Przeczytaj pierwsze zdanie, zapamiętując tekst i pisownię wyrazów; uzasadnij pisownię trudnych wyrazów (powtórz i utwórz odpowiednią zasadę pisowni).
3. Powiedz tekst z pamięci.
4. Przeczytaj powtórnie zdanie, sprawdzając, czy dobrze zapamiętałeś.
5. Napisz tekst z pamięci.
6. Sprawdź zapis i zrób korektę.
7. Porównaj zapis ze zdaniem wzorcowym. Jeśli popełniłeś błędy, nanieś poprawki i przejdź do dalszych etapów.
8. Zakryj zdanie wzorcowe i zdanie napisane.
9. Napisz powtórnie to samo zdanie.
10. Sprawdź zapis i zrób korektę.

III. Poprawa błędów

1. Wypisz wyrazy, w których popełniłeś błędy i podaj odpowiednią zasadę ortograficzną.
2. Wykonaj ćwiczenie utrwalające pisownię tych wyrazów (zastosuj je w krzyżówce, ułóż z nimi zdania, utwórz rodzinę wyrazów pokrewnych albo wybierz ćwiczenia z jakiegoś zbioru ćwiczeń).
3. Wpisz je do słowniczka (na końcu zeszytu).

IV. Sprawdzian – co tydzień

1. Pracuj codziennie, zapisując datę przy wykonanych ćwiczeniach.
2. Po tygodniu ćwiczeń poproś kogoś, aby podyktował ci zdania, które codziennie pisałeś.
3. Sprawdź, o ile mniej błędów zrobiłeś niż poprzednio i popraw je według wzoru.

V. Na spotkaniu kontrolnym w Poradni pokaż zeszyt prowadzącemu cię pedagogowi. Powodzenia!

Opracowała: mgr Małgorzata Wypyszyńska